

[Elisabeth Bruun Olesen]

Jeg vil også starte med at forsikre de radikale om, at vi har stor sympati for forslaget og er enige i intentionerne bag det.

Men forslaget ønsker at diktere arbejdsmarkedets parter overenskomsternes indhold via en lovgivning. Vi er enige med de radikale i, at et krav om ligestilling mellem biologiske forældre og adoptivforældre meget sjældent vil blive prioriteret specielt højt af de ældre mænd, der i dag på topniveau sidder og forhandler overenskomsterne. Det gør krav, der handler om mere familiepolitiske ting, sjældent. Men det er altså en kamp om linjen i fagbevægelsen, blandt fagbevægelsens medlemmer, der må ændre det, ikke folketinget via lovgivning.

Når vi snakker om ligestilling, synes vi, at man skulle starte ligestillingen med nogle andre ting, for uligestillingen er helt ekstrem på barselorlovsområdet. Arbejdere får skam ikke fuld løn under barselorlov, heller ikke selv om de er biologiske forældre. Funktionærer har ret til fravær i fem måneder, suppleret med ret efter lovbestemmelserne om barselorlov. I de fem måneder får funktionærerne halv løn. Den manglende halvdel gives i henhold til dagpengeloven, det vil sige som dagpenge. Kun kvindelige tjenestemænd har i forbindelse med graviditet og fødsel ret til fravær med sædvanlig løn, det er 14 uger i alt. Under fortsat fravær i henhold til barselorloven ud over de 14 uger er kvinden skam ikke berettiget til fuld løn, men berettiget til dagpenge i henhold til dagpengeloven. Uligheden er altså ekstrem, og i det her tilfælde er det tjenestemændene, der har det bedst.

Man påstår – det må vi have undersøgt nærmere under udvalgsarbejdet – at de dårligere vilkår, det vil sige kun ydelse på dagpengeniveau, bevirker, at mange kvinder ikke benytter sig af den forlængede barselorlov, og at de fædre, der heller ikke gør det, ofte gør det under hensyn til, at de også kun får dagpenge, når de holder orlov.

Vi har stor sympati for forslaget og vil gerne være med til at se på, om det kan sikres, men ikke ved at gribe ind i overenskomsterne og ved at sige fra folketingets side, hvad arbejdsmarkedets overenskomster skal indeholde. Det er ikke folketingets bord. Det er fagbevægelsens bord, og det skal det blive ved med at være. Men kan det ændres på en eller anden måde, vil vi gerne være med.

Vi vil allerhelst være med til at sikre de ting, man kan ifølge lovgivningen, nemlig at alle blev stillet mere lige, også når de var biologiske forældre, så de kunne få fuld løn, når de var på barselorlov.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet har ikke taget endelig stilling til, hvorledes vi vil stemme, hvis dette forslag kommer til endelig afgørelse her i folketingssalen.

Vi stemte imod de nugældende regler om barselorlov ud fra den opfattelse, at det at få børn og alt det dér er en privat sag, som andre ikke skal betale for. Men vi må naturligvis erkende, at et flertal ville noget andet, og vi er selvfølgelig også indstillet på, at der skal være ligestilling inden for så mange områder som muligt. Derfor kan det da ikke udelukkes, at det ender med, at vi støtter forslaget.

Men jeg synes, det skal siges, at man ikke på alle punkter direkte kan sammenligne biologiske forældre og adoptivforældre. Det er vel sådan – det hørte vi i hvert fald brugt som et argument, dengang man vedtog barselorlovsreglerne – at det også skyldtes et vist hensyn til moderen, som er svag efter fødslen. Det er jo ikke sådan, at adoptivmoderen er særlig flad, så en fuldstændig ligestilling opnår man nu ikke, selv om dette forslag skulle blive vedtaget. Det er vel også rigtigt, at de, der adopterer et barn – desværre tager det ofte alt for lang tid – meget nøje har planlagt det, og de ved 100 pct., hvad det medfører. Jeg hæftede mig da også ved, at arbejdsministeren sagde, at i praksis var der egentlig ikke den store forskel. Sådan opfattede jeg arbejdsministerens indlæg. Jeg går ud fra, det er rigtigt, bortset fra et enkelt punkt.

Som sagt skal der selvfølgelig være ligestilling, men vi skal passe på, at vi ikke havner i den grøft, hvor vi bare deler ud til højre og venstre uden at tænke på, at det, hver eneste gang der bliver vedtaget forslag af denne karakter, koster penge.

Lone Dybkjær (RV):

Jeg vil gerne sige tak for de meget pæne ord, der har lydt om forslaget. Jeg vil også gerne sige – det er i anledning af fru Elsebeth Kock-Petersens bemærkninger – at det